

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΓΑΖΙΟΥ
ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
«ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ»

ΣΧ. ΕΤΟΣ 2012-13

ΤΜΗΜΑ: Β4

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: ΛΟΥΚΑΚΗ ΗΡΩ

1^η Ομάδα

Καρτερή Λίλη

Παλαιάκη Ρίτσα

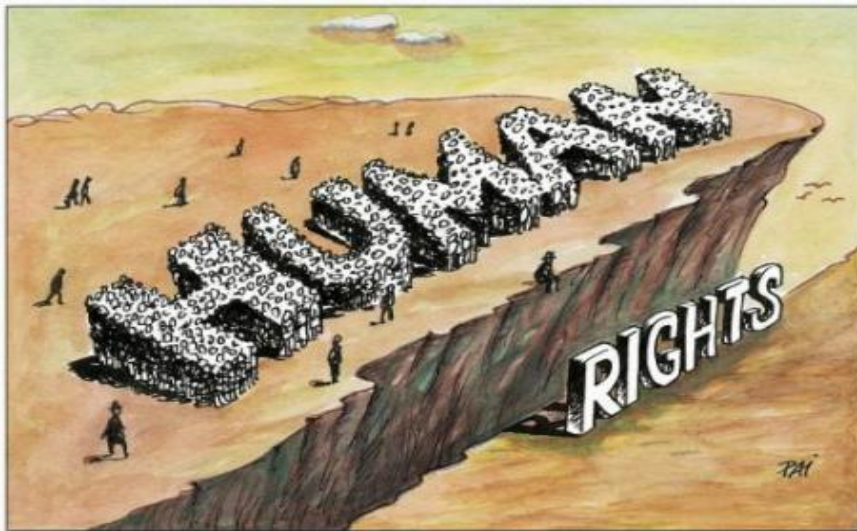
Τσακαλάκη Εύα

Τσιντάρη Ιωάννα

Τριγώνη Χρυσούλα

1) Έννοια Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

Τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι δυνατότητες, εξουσίες και ελευθερίες που απονέμει το δίκαιο στα πρόσωπα, όπως για παράδειγμα το δικαίωμα στη ζωή και την ελευθερία, η ελευθερία σκέψης και έκφρασης, η ισότητα ενώπιον του νόμου, η προσωπική ασφάλεια, η θρησκευτική ελευθερία κ.ά.

Στα ανθρώπινα δικαιώματα περιλαμβάνονται, επίσης κοινωνικά, πολιτιστικά και οικονομικά δικαιώματα, όπως το δικαίωμα της συμμετοχής στον πολιτισμό, το δικαίωμα στην τροφή, την ιατρική περίθαλψη, το δικαίωμα στην εργασία, την εκπαίδευση και το δικαίωμα στην παροχή στέγης.

Όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ελεύθεροι και ίσοι στην αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα. Είναι προικισμένοι με λογική και συνείδηση, και οφείλουν να συμπεριφέρονται μεταξύ τους με πνεύμα αδελφοσύνης.

2) Φορείς ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα ενυπάρχουν με τη φύση του κάθε ανθρώπου, είναι έμφυτα στους ανθρώπους από τη στιγμή που γεννιούνται και θεμελιώνουν την ανθρώπινη ιδιότητα κάθε ατόμου. Με βάση αυτό καταφεύγουμε να συμπεράνουμε ότι κανένας

δεν μπορεί να ορίσει ποιος είναι φορέας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ότι κάθε άνθρωπος αναμφισβήτητα έχει τα ίδια δικαιώματα πάντα και παντού με όλους. Βασική αρχή για τη θεμελίωση των δικαιωμάτων του ανθρώπου είναι η ίδια η ανθρώπινη ύπαρξη. Στη διάρκεια της κοινωνικής εξέλιξης έγιναν προσπάθειες και αγώνες να προσδιοριστούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και να κάνουν χρήση τους όσο το δυνατόν περισσότεροι άνθρωποι.

Η διεύρυνση των φορέων είναι αποτέλεσμα αγώνων που κρατάει εκατοντάδες χρόνια καθώς οι πρώτες ανθρώπινες κοινωνίες δεν έχουν να παρουσιάσουν παρά μόνο αρνητικά δείγματα της έννοιας και της απόδοσης των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Ιστορικοί σταθμοί όρισαν και προσδιόρισαν την έννοια και απόδοση των δικαιωμάτων σε φορείς-θεσμοθετημένους και μη. Η νομική κατοχύρωση είναι σημαντικό βήμα στην ιστορία των φορέων ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθώς θεσμοθετούνται ορισμένοι από αυτούς και η νομική τους υπόσταση διασφαλίζει την παρουσία τους στις οργανωμένες κοινωνίες. Ο δυτικός κόσμος μπορεί και προβάλλει ως πρόοδο την εξέλιξη αυτή και συχνά επαίρεται για τους αγώνες που γίνονται η για την ευαισθησία που επιδεικνύεται για τους φορείς των δικαιωμάτων. Αναντίρρητα όμως ο στόχος της καθολικής διεύρυνσης των φορέων δεν έχει επιτευχθεί καθώς η νομιμοποίηση αποδίδει και αναγνωρίζει ορισμένους μόνο ως φορείς δικαιωμάτων. Αυτό συνιστά έναν περιορισμό που αντιβαίνει στην βασική αρχή της καθολικής και φυσικής απόδοσης ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η κατάσταση στον σημερινό κόσμο είναι σαφής: δεν επιτρέπεται σε όλους τους ανθρώπους, υπό μόνη την ιδιότητά τους ως ανθρώπων, να κατέχουν όλα τα δικαιώματα (είτε αυτά λέγονται πολιτικά και αστικά είτε λέγονται ανθρωπίνια) ανεξάρτητα από το πού γεννιούνται ή το πού βρίσκονται. Είναι σαφές επίσης ότι γίνεται επιλεκτική χρήση και κατάχρηση τους σε πολλές περιοχές του πλανήτη. Συχνά παραβλέπεται η στάση που κρατούν στο θέμα αυτό ωμές δικτατορίες σε κάποιες χώρες της ανατολής, ενώ άλλοτε προβάλλεται μια υπερευαισθησία σε

ανάλογες περιπτώσεις .Μάλλον αντιφατική και αμφιλεγόμενη θα μπορούσε να χαρακτηρίσει κάποιος τη στάση του πολιτισμένου κόσμου απέναντι στα ανθρώπινα δικαιώματα. Η εννοιολογική σύγχυση και η αμφιλογία θα επικρατούν στην παγκόσμια σκηνή όσο επικρατούν και τα συμφέροντα που κρύβονται πίσω τους. Και η πολιτική εκμετάλλευση των «ανθρώπινων δικαιωμάτων» θα καταφαίνεται πρώτα πρώτα στην επιλεκτική τους επίκληση και χρήση με βάση κάποια κριτήρια.

Η επικράτηση της καθολικής έννοιας των φορέων ανθρωπίνων δικαιωμάτων που απορρέει από το φυσικό νόμο της ανθρώπινης ιδιότητας αποτελεί βασική αρχή που διέπει τους φορείς και ηθικά αναπόδραστη ανάγκη που δεν επιβάλλεται από εξουσιαστικές αρχές .

3)Ανάγκη ύπαρξης ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Η εμπέδωση της ιδέας των δικαιωμάτων του ανθρώπου, δηλαδή της παραδοχής ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν αξίωση προστασίας θεμελιωδών αγαθών που είναι συνέπεια της ανθρώπινης ιδιότητας τους και μόνο, είναι μια από τις μεγαλύτερες ηθικές και πολιτικές κατακτήσεις στην ιστορία της .Η ανάγκη ύπαρξης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι σύμφυτη με την ανθρώπινη φύση και αυτό γιατί καταξιώνουν τον άνθρωπο ως οντότητα ,αφού δημιουργούν τις συνθήκες για την προσωπική τους ανάπτυξη , καλλιέργεια και πρόοδο, όπως τη μόρφωση ,την υγεία και την εργασία, αγαθά απαραίτητα για την αυτοπραγμάτωση και την ευτυχία του ανθρώπου.

Η ανάγκη αυτή υπαγορεύεται από το γεγονός ότι συμβάλλουν στην πραγμάτωση και εδραίωση της δημοκρατίας , όχι μόνο ως πολιτικού συστήματος, αλλά και ως τρόπου ζωής. Αποτελούν ακόμη συντελεστή κοινωνικής συναίνεσης, καθώς αμβλύνουν τις κοινωνικές αντιπαραθέσεις και καλλιεργούν τη συλλογικότητα.

Η ύπαρξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων διαμορφώνει ευνοϊκές συνθήκες για την ανάπτυξη του πολιτισμού, των γραμμάτων ,των τεχνών και των επιστημών, επειδή ευνοούν την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών Είναι προϋπόθεση για την εξασφάλιση της ειρήνης, της ασφάλειας και της ευημερίας όλων των κοινωνιών.

Παρά την πρόοδο που έχει συντελεστεί τις τελευταίες δεκαετίες στην εδραίωση της δημοκρατίας και την προστασία και διεύρυνση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων διαπιστώνουμε και σήμερα φαινόμενα παραβίασης τους. Φαινόμενα όπως ο πόλεμος , η τρομοκρατία, η εγκληματικότητα καταστρατηγούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και υποβιβάζουν την αξία της ανθρώπινης ζωής. Το δίκαιο της πυγμής επιβάλλεται συχνά με επεμβάσεις στα εσωτερικά άλλων κρατών, καταπατώντας την εθνική τους ανεξαρτησία. Αυταρχικά καθεστώτα συνεχίζουν τη δράση τους και διατηρούν προσβλητικούς για τον άνθρωπο θεσμούς, όπως βασανιστήρια, λογοκρισία, θανατική ποινή .Ο υποσιτισμός και η φτώχεια στερούν από τους πολίτες βασικό ανθρώπινο δικαίωμα διατροφής και διαβίωσης ,ενώ η εκμετάλλευση της παιδικής εργασίας και η

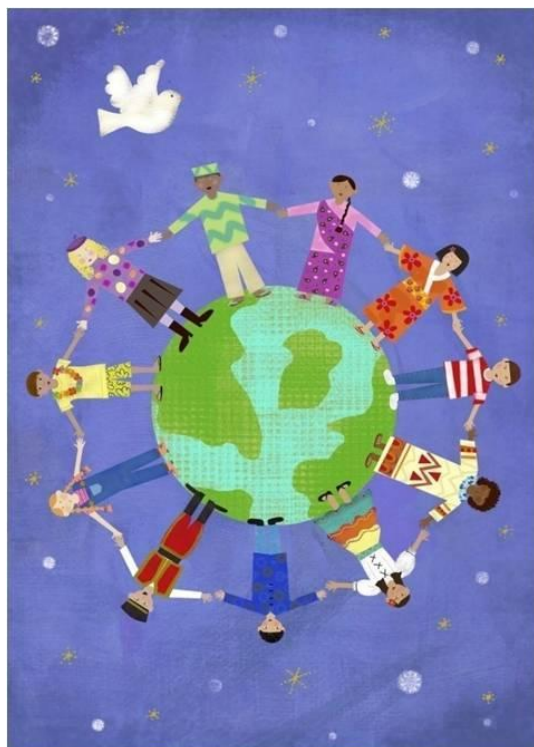
χρησιμοποίησή τους από το οργανωμένο έγκλημα αποτελούν μελανό στίγμα του πολιτισμού μας.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα και οι θεμελιώδεις ελευθερίες μας επιτρέπουν να αναπτύξουμε πλήρως και να χρησιμοποιήσουμε τις ανθρώπινες αρετές μας, τη νοημοσύνη μας, τα ταλέντα μας και τη συνείδησή μας και να ικανοποιήσουμε τις πνευματικές και άλλες ανάγκες μας. Αυτά βασίζονται πάνω στις αυξανόμενες απαιτήσεις της ανθρωπότητας για μια ζωή μέσα στην οποία η έμφυτη αξιοπρέπεια και η αξία κάθε ανθρώπου θα τυγχάνει σεβασμού και προστασίας. Η αποστέρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών δεν είναι μόνο μια ατομική και προσωπική τραγωδία αλλά επίσης δημιουργεί συνθήκες κοινωνικής και πολιτικής αναταραχής, ενσπείροντας τη βία και τη σύγκρουση μέσα και μεταξύ κοινωνιών και εθνών. Όπως δηλώνει η πρώτη πρόταση της Οικουμενικής Διακήρυξης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, ο σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια "αποτελεί τον λίθο της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της ειρήνης στον κόσμο".

4) Ιστορική Αναδρομή

Απόρροια πολυδιάστατης φιλοσοφικής, πολιτικής και κοινωνικής εξέλιξης, η έννοια «δικαιώματα του ανθρώπου» διαμορφώθηκε στη Δυτική Ευρώπη κατά το 17^ο αι. και καθιερώθηκε μέσα από καθεστωτικές διακηρύξεις εθνικών συνελεύσεων και διεθνών οργανισμών.

Αρχικά οι άνθρωποι δεν είχαν δικαιώματα. Ύστερα ο Κύρος ο Μέγας αφού κατέκτησε τη Βαβυλώνα, με μια απολύτως επαναστατική κίνηση απελευθέρωσε όλους τους σκλάβους (539πχ) και ανακοίνωσε ότι ο καθένας άνθρωπος μπορεί να επιλέγει τη θρησκεία του. Τα λόγια του καταγράφηκαν σε ένα πήλινο πινάκιο που είναι γνωστό ως «Ο κύλινδρος του Κύρου» και έτσι γεννήθηκαν τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Η ιδέα τους εξαπλώθηκε, στην Ελλάδα, στην Ινδία, και στη Ρώμη(27πΧ).Εκει πρόσεξαν ότι οι άνθρωποι από τη φύση τους ακολουθούσαν ορισμένους νόμους ακόμη κι αν δεν τους το επέβαλε κανείς. Αυτό το ονόμασαν natural law= φυσικό δίκαιο).

Αργότερα στην Αγγλία υπογράφηκε η Μάγκνα Κάρτα (1215) από τις πιο σημαντικές διατάξεις της οποίας ήταν αυτές που αναφέρονται στο σεβασμό της προσωπικής ελευθερίας του ατόμου δηλ. στην

απαγόρευση φυλάκισης, εξορίας ή τιμωρίας χωρίς προηγούμενη δικαστική απόφαση. Η Μάγκνα Χάρτα θεωρείται το πρώτο συνταγματικό κείμενο της Αγγλίας και η βάση των ελευθεριών της.

Όμως ο βασιλιάς και όσοι άλλοι είχαν εξουσία καταπατούσαν τα ανθρώπινα δικαιώματα και μετά από μεγάλους αγώνες υπογράφηκε τελικά η Βρετανική Διακήρυξη για τα ανθρώπινα δικαιώματα (1628).

Όμως οι καταπατήσεις και οι παραβιάσεις συνεχιζόταν έως ότου μία ομάδα Βρετανών ανακήρυξε την Ανεξαρτησία από το Βασίλειο της Αγγλίας (1776) και έτσι γεννήθηκε η Αμερική.

Στη Γαλλία το 1789 οι Γάλλοι επαναστάτησαν για μια μεγαλύτερη λίστα ανθρωπίνων δικαιωμάτων αλλά το 1800 ο Ναπολέων αποφάσισε να ανατρέψει τη Γαλλική Δημοκρατία, να ονομαστεί αυτοκράτορας του κόσμου και να εισβάλλει στην Ευρώπη. Σχεδόν τα κατάφερε. Όμως τα κράτη της Ευρώπης ενώθηκαν και τον νίκησαν και έτσι τα ανθρώπινα δικαιώματα έγιναν ξανά ένα καυτό θέμα. Συντάχτηκαν διεθνείς συμβάσεις, που παρείχαν ευρέως πολλά δικαιώματα αλλά μόνο στην Ευρώπη. Ο υπόλοιπος κόσμος δεν είχε τα «προσόντα» για κάτι τέτοιο. Όμως ένας νεαρό δικηγόρος από την Ινδία, ο Μοχάτμα Γκάντι αποφάσισε να το αλλάξει αυτό. Πρωτοστατεί σε διαμαρτυρίες και (1915) και διακηρύττει ότι : **όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι μεταξύ τους , όχι μόνο οι Ευρωπαίοι.** Ακόμη και οι ίδιοι οι Ευρωπαίοι αρχίζουν να συμφωνούν μ' αυτό. Όμως τα πράγματα δεν ήταν τόσο εύκολα. Δύο παγκόσμιοι πόλεμοι ξέσπασαν. Ο Χίτλερ εξοντώνει συνολικά 90.000.000 ανθρώπους. Ποτέ άλλοτε τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν είχαν φτάσει σε τέτοιο τρομακτικό σημείο εκμηδένισης και ποτέ άλλοτε οι άνθρωποι δεν χρειαζόταν τόσο απεγνωσμένα μια αλλαγή.

Όσπου το 1945 τα κράτη της γης ενώθηκαν και δημιούργησαν τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών(ΟΗΕ)και στη συνέχεια υπό την αιγίδα της Ελέανορ Ρούσβελτ συντάχτηκε η Οικουμενική Διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου, η οποία αποτελεί το ευρύτερα αποδεκτό κείμενο στον κόσμο με το οποίο αναγνωρίζονται 30 ανθρώπινα δικαιώματα.

Όμως εάν οι άνθρωποι δικαιούνται τροφή και στέγη τότε γιατί 16.000 παιδιά πεθαίνουν από την πείνα κάθε μέρα?

Εάν έχει εξαλειφθεί η δουλεία γιατί 27.000.000 άνθρωποι ζουν στη σκλαβιά?

Γιατί 1 δισεκατομμύριο άνθρωποι δεν μπορούν να διαβάσουν ενώ όλοι έχουν δικαίωμα στην εκπαίδευση?

Αν υπάρχει ελευθερία λόγω γιατί χιλιάδες άνθρωποι που εξέφρασαν την άποψη τους, που διαμαρτυρήθηκαν είναι φυλακή?

Και σήμερα υπάρχουν άνθρωποι που μάχονται ενάντια στη φτώχεια , στα βασανιστήρια, στις διακρίσεις, στον αναλφαριθμητισμό, στους βιασμούς, στην

κακοποίηση των παιδιών .Αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι γίγαντες. Ούτε υπερήρωες. Είναι άνθρωποι που σκέφτονται ελεύθερα και αρνούνται να μείνουν σιωπηλοί

ΠΗΓΕΣ

- Βικιπαίδεια
- 1lyk.kater.pie.sch.gr
- Περίληψη από το video στο youtube’’ιστορία των ανθρώπινων δικαιωμάτων’’
- Εγκυκλοπαίδεια Πάπυρος Larousse Britannica
- Πολιτική και Δίκαιο (ΒΤΕΛ)

2^η ομάδα:

Καβρού Κατερίνα
Μανιούδης Δημήτρης
Μανιούδης Αντώνης
Βάμβουκας Μάνος
Κανάκης Γιάννης
Μαυρομανωλάκης Νικήτας

Οικουμενική διακήρυξη ανθρωπίνων δικαιωμάτων 1948

Στις 24 Οκτώβρη του 1945, μετά το πέρας του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, τα Ηνωμένα

Έθνη δημιουργήθηκαν ως ένας διακυβερνητικός οργανισμός, με σκοπό τη διάσωση των μελλοντικών γενεών από την ερήμωση των διεθνών συγκρούσεων.

Ο Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών καθιέρωσε έξι βασικούς οργανισμούς, μεταξύ των οποίων είναι η Γενική Συνέλευση, το

Συμβούλιο Ασφαλείας, το Διεθνές Δικαστήριο και σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα ένα Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο (ECOSOC).

Ο ΟΗΕ εξουσιοδότησε το ECOSOC να ιδρύσει «επιτροπές στο οικονομικό και στο κοινωνικό πεδίο για την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων...» Μια απ' αυτές ήταν η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών, η οποία κάτω από την Προεδρία της Ελέανορ Ρούσβελτ επέβλεψε την δημιουργία της Οικουμενικής Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Η Διακήρυξη συντάχθηκε από εκπροσώπους όλων των περιφερειών του κόσμου και περιλάμβανε όλες τις νομικές παραδόσεις. Εγκρίθηκε επίσημα από τα Ηνωμένα Έθνη στις 10 Δεκεμβρίου του 1948 και είναι το πιο οικουμενικό έγγραφο που υπάρχει σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα, στο οποίο οριοθετούνται τα τριάντα θεμελιώδη δικαιώματα που αποτελούν τη βάση για μια δημοκρατική κοινωνία.

Μετά την ιστορική αυτή πράξη, η Γενική Συνέλευση ζήτησε από όλα τα Κράτη – Μέλη να δημοσιεύσουν το κείμενο της Διακήρυξης και να «προκαλέσουν τη διάδοσή του, την έκθεση, την ανάγνωση και την υιοθέτησή του σε σχολεία και άλλους εκπαιδευτικούς οργανισμούς, αδιακρίτως της πολιτικής κατάστασης στις διάφορες χώρες και εδάφη».

Σήμερα, η Διακήρυξη είναι ένα ζωντανό έγγραφο που έχει γίνει αποδεκτό ως μια σύμβαση μεταξύ μιας κυβέρνησης και του λαού της σε ολόκληρο τον κόσμο.

Σύμφωνα με το Βιβλίο Ρεκόρ Guinness, είναι το πιο μεταφρασμένο κείμενο του κόσμου.

Καταπατήσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Σ' αυτή την ενότητα θα αναφέρουμε ομάδες ανθρώπων ή μειονότητες, των οποίων τα δικαιώματα καταπατούνται:

α. Οι Ρομά.

Οι Ρομά (στον ενικό αριθμό Ρομ), γνωστοί και ως Τσιγγάνοι, Ατσιγγάνοι, Κατσιβέλοι, Σίντηδες ή με τον υποτιμητικό χαρακτηρισμό Γύφτοι είναι ένας κατά βάση νομαδικός λαός με ινδική καταγωγή.

Ονομασία:

Οι Ρομά είναι στις περισσότερες χώρες γνωστοί με λέξεις συγγενικές με τη λέξη "γύφτος". Η λέξη προέρχεται από τη λέξη "Αιγύπτιος" και η χρήση της οφείλεται στην πεποίθηση παλαιότερων εποχών ότι οι Ρομά προέρχονται από την Αίγυπτο. Η λέξη "Ρομ", που χρησιμοποιείται σε πολλές περιοχές από τους ίδιους, σημαίνει στη γλώσσα τους "άντρας" ή "σύζυγος". Μεταξύ τους χρησιμοποιούν περισσότερο τα "Μελελέ" (Λαός μαύρος), "Μανούς" (άνθρωπος) και "Σίντε". Επίσης, η λέξη "αθίγγανος" ή "ατσιγγανος" σημαίνει τον "ανέγγιχτο" (από την ονομασία της κατώτερης ινδουιστικής κάστας, από την οποία πιθανολογείται ότι προήλθαν) και ετυμολογείται από το στερητικό α- και το ρήμα θιγγάνω, δηλαδή "αγγίζω". Δεν πρέπει να συγχέονται με την θρησκευτική ομάδα Αθίγγανοι που έδρασε τον 8ο αιώνα στη Βυζαντινή Αυτοκρατορία και διέθετε μεγάλη επιρροή.

Ιστορία:

Οι γενικότερα αποδεκτές θεωρήσεις υποθέτουν ότι οι Ρομά προέρχονται από τη Β. Ινδία. Μετακινήθηκαν στη Μέση Ανατολή και στην Ευρώπη πριν από το 500 έως το 1000, πιθανώς εξαιτίας της επέκτασης του Ισλάμ και της απειλής πολέμου στην περιοχή. Δεν υπάρχει έως τώρα συγκεκριμένη σχέση ανάμεσα στους Ρομά της Ευρώπης και κάποια ιδιαίτερη ομάδα νομάδων στην Ινδία. Οι διασυνδέσεις είναι αποτέλεσμα γλωσσολογικής μελέτης, βάσει της οποίας υπάρχει σημαντική ομοιότητα ανάμεσα στα Ρομανί, τα Χίντι και τα Πουντζάμπι. Η γλώσσα που μιλούν οι Ρομά έχει ομοιότητες όσον αφορά στη γραμματική και το λεξιλόγιο με τη γλώσσα που

ομιλούνταν περίπου το 1000 στην ινδική υποήπειρο. Τα γλωσσολογικά ευρήματα έχουν επιβεβαιωθεί, επίσης, από γενετικές μελέτες σε πληθυσμούς Ρομά που κατοικούν στην Ευρώπη.

Αφιξη στην Ευρώπη και εξάπλωση σε ολόκληρο τον κόσμο.

Περνώντας από το Αφγανιστάν, την Περσία, την Αρμενία και την Τουρκία, έφτασαν στην Ευρώπη, όπου στη συνέχεια εξαπλώθηκαν στις περισσότερες περιοχές της ηπείρου και αργότερα στην Αμερική. Η άφιξή τους στην Ευρώπη συνέβη το 10ο-11ο αιώνα, όταν καταγράφονται στην Βυζαντινή αυτοκρατορία. Υπολογίζεται ότι μέχρι το 15ο αιώνα οι Ρομά είχαν ολοκληρώσει τη μετανάστευσή τους σε ολόκληρη την Ευρώπη. Κατά την Οθωμανική αυτοκρατορία περισσότεροι Ρομά ήρθαν στα Βαλκάνια ως υπηρέτες, τεχνίτες αλλά και ως βοηθητικό προσωπικό του οθωμανικού στρατού. Αργότερα, κατά τις μαζικές μεταναστεύσεις προς την Αμερική μεγάλος αριθμός Ρομά μετακινήθηκε προς τον Νέο Κόσμο.

Μέχρι το 1860 οι Ρομά χρησιμοποιούνταν ως σκλάβοι. Η δίωξή τους κορυφώθηκε στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου όπου οι Ρομά εκτελέστηκαν στα στρατόπεδα συγκεντρώσεως, μαζί με Εβραίους, κομμουνιστές και Μάρτυρες του Ιεχωβά. Επίσης χρησιμοποιήθηκαν κατά την εκτέλεση ιατρικών πειραμάτων. Επειδή δεν υπάρχουν ακριβή στοιχεία, είναι αδύνατο να εκτιμηθεί με ακρίβεια ο πραγματικός αριθμός τους αλλά εικάζεται πως είναι μεταξύ 500.000ι έως 2.000.000. Τα παιδιά των Ρομά μέχρι το 1973 δινότουσαν χωρίς την θέληση των γονέων για υιοθεσία σε μη Ρομά γονείς. Τα Σοσιαλιστικά καθεστάτα μετά το Β Παγκόσμιο πόλεμο δημιούργησαν νόμους που απαγόρευαν την Ρομανί γλώσσα και χιλιάδες γυναίκες υποχρεώθηκαν σε υποχρεωτική στείρωση τις δεκαετίες 1970 και 1980. Μετά την πτώση των Σοσιαλιστικών καθεστώτων οι Ρομά συνεχίζουν να είναι οι πιο μισητοί άνθρωποι και αντιμετωπίζουν προβλήματα ανεργίας. Πολλές φορές έχουν καταγραφεί επιθέσεις νεοναζιστών κατά Ρομά.

Γλώσσα

Η γλώσσα των Ρομά, η Ρομανί ή "Ρομανές", είναι μία Ινδοευρωπαϊκή γλώσσα που συγγενεύει με τις διάφορες ανάμεικτες γλωσσικές διαλέκτους της Ινδίας. Στις διάφορες περιοχές που κατοικούν Ρομ έχουν διαμορφωθεί πολλές τοπικές διάλεκτοι, επηρεασμένες από τις τοπικές γλώσσες. Οι διαφορετικές μορφές Ρομανί που βρίσκονται σε όλη την Ευρώπη έχουν επίσης πολλές λέξεις Περσικές, σύγχρονες και Βυζαντινές Ελληνικές λέξεις, καθώς και Σλαβικές και Ρουμανικές. Οι λόγιοι θεωρούν τις προσμίξεις αυτές εκφυλισμό της «άλλοτε καθαρής ινδικής γλώσσας» των Ρομά.

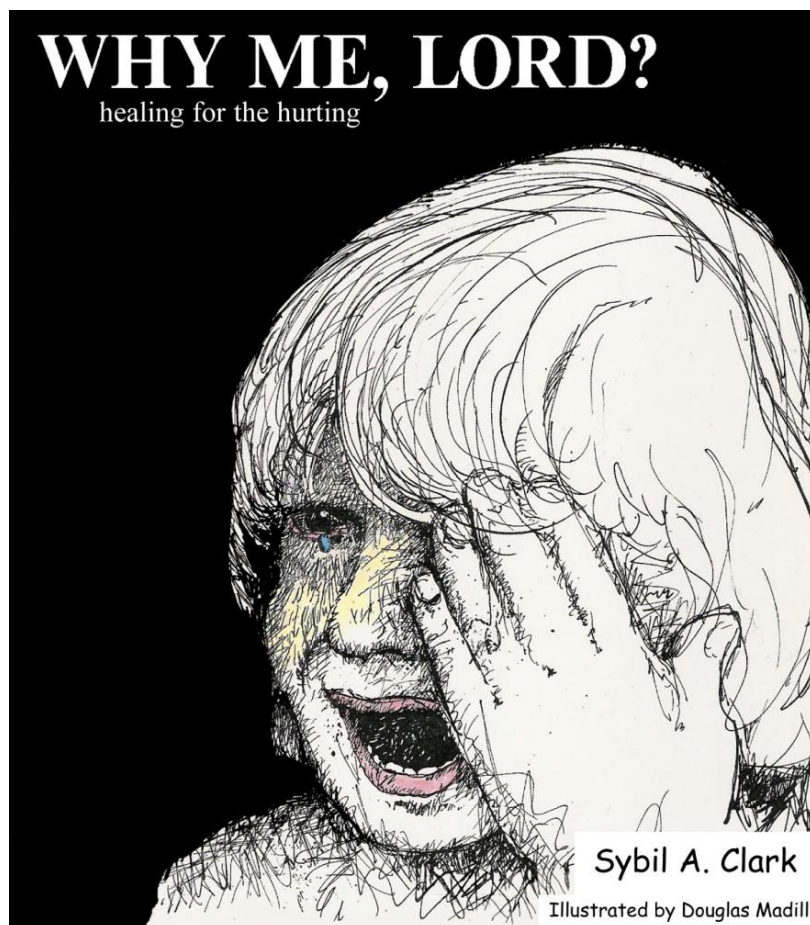
Θρησκεία

Οι Ρομά χαρακτηρίζονται από μεγάλη προσαρμοστικότητα στο θέμα της θρησκείας. Δεν έχουν κάποια δική τους χαρακτηριστική θρησκεία, αλλά υιοθετούν ενίοτε την επικρατούσα θρησκεία κάθε περιοχής κατοικίας τους, όπως και τα έθιμά της. Σήμερα οι διάφορες φυλές είναι πιστές στο θρήσκευμα της χώρας που κατοικούν. Έχουμε την

πρώτη καταγραφή στην Κρήτη, όπου αναφέρονται ως Χριστιανοί Ορθόδοξοι από το 1832, στη Δυτική Ευρώπη αναφέρονται ως καθολικοί. Η Καθολική Εκκλησία αναφέρει ονόματα ιερέων, μοναχών και κάποιου Καρδινάλιου με τσιγγάνικη καταγωγή και στη Ρουμανία υπάρχουν ιερείς ορθόδοξοι τσιγγάνοι. Στην Τουρκία οι περισσότεροι είναι Μουσουλμάνοι. Μουσουλμάνοι τσιγγάνοι υπάρχουν επίσης και στη Θράκη (γνωστοί ως Τουρκόγυφτοι). Ο οικισμός Ήφαιστος Ροδόπης, η περιοχή Αλάνκουγιου στην Κομοτηνή, η περιοχή του Δροσερού Ξάνθης και ο οικισμός της οδού Άβαντος στην Αλεξανδρούπολη είναι μέρη όπου κατοικούνε μουσουλμάνοι Ρομά (οι οποίοι ανήκουν στην αναγνωρισμένη από το Ελληνικό κράτος μουσουλμανικής μειονότητας Θράκης).

Διακρίσεις σε βάρος Ρομά

- A. Παράνομες εξώσεις χωρίς πρόβλεψη για μετεγκατάσταση.
- B. Τρισάθλιοι καταυλισμοί.
- Γ. Αστυνομικές επιδρομές χωρίς παρουσία Εισαγγελέα.
- Δ. Αστυνομική (φραστική έως θανατηφόρα) βία κατά ρομά.

B. Παιδί:

1.Κακοποίηση του παιδιού

Ακόμα και στις μέρες μας αρκετά παιδιά πέφτουν θύματα κακοποίησης, κυρίως από

τους γονείς τους, οι οποίοι χρησιμοποιούν τη βία ως μέσο πειθαρχίας, αλλά και από άλλα πρόσωπα του περιβάλλοντος τους. Τα τελευταία χρόνια, έχει διαπιστωθεί και κακοποίηση μεταξύ συνομηλίκων. Κακοποίηση είναι η άσκηση βίας με σκοπό την “επιβολή ελέγχου” ή την υποταγή.

Είναι μια επιθετική συμπεριφορά που προκαλεί τραύμα, πόνο, φόβο,

δυσφορία, ενοχή και έχει πολλές αρνητικές συνέπειες για το άτομο που τη δέχεται. Όταν υπάρχει κακοποίηση υπάρχει και ανισορροπία δυνάμεων ψυχική ή σωματική.

Αυτός που κακοποιεί αισθάνεται ή και είναι πιο ισχυρός από αυτόν που κακοποιείται, ο οποίος νιώθει ανήμπορος να αντιδράσει. Έτσι δημιουργούνται οι θύτες και τα θύματα.

Οι μορφές που μπορεί να πάρει η κακοποίηση είναι οι εξής:

- ✓ Σωματική (χτυπήματα με το χέρι ή με τη χρήση αντικειμένων, τσιμπήματα, τράβηγμα μαλλιών, δαγκώματα, κλωτσιές, κάψιμο με αντικείμενα π.χ. τσιγάρο, ακατάλληλες μέθοδοι πειθαρχίας για την ηλικία του παιδιού).
- ✓ Συναισθηματική. Περιλαμβάνει λεκτικές κυρίως συμπεριφορές που πλήττουν την ψυχοσυναισθηματική ανάπτυξη του παιδιού. Τέτοιου είδους συμπεριφορές θεωρούνται οι φωνές, οι αρνητικοί χαρακτηρισμοί, η έλλειψη στοργής και αγάπης, η δημιουργία ενοχών, η ταπείνωση, οι απειλές εγκατάλειψης ή βίας.
- ✓ Σεξουαλική. Αναφέρεται σε οποιαδήποτε συμπεριφορά που αποβλέπει στη σεξουαλική διέγερση του ενήλικα (επαφή ή διείσδυση με οποιοδήποτε τρόπο στα γεννητικά όργανα ή τον πρωκτό του παιδιού από ενήλικα ή το αντίστροφο, έκθεση παιδιού σε πορνογραφικό υλικό κ.α.)
- ✓ Παραμέληση και έκθεση σε κίνδυνο. Αφορά τη στέρηση του παιδιού από τις βασικές και απαραίτητες για τη διαβίωση και την υγιή του ανάπτυξη ανάγκες. Τέτοιες ανάγκες είναι η σίτιση, η ένδυση, η στέγαση, το καθαρό και υγιές περιβάλλον, η ιατρική φροντίδα, η εκπαίδευση.
- ✓ Εκμετάλλευση. Αναφέρεται στη χρησιμοποίηση του παιδιού προς οικονομικό κυρίως όφελος του ενήλικα. Η παιδική εργασία, επαιτεία ή πορνεία είναι μορφές εκμετάλλευσης.

Εξετάζοντας τα αίτια του φαινομένου κακοποίησης, θα πρέπει να το δούμε μέσα στο εκάστοτε κοινωνικοπολιτισμικό πλαίσιο, στο οποίο εμφανίζεται. Αυτό σχετίζεται με το πόσο ανεκτική και επιτρεπτική είναι μια κοινωνία στην άσκηση βίας ως μέσο πειθαρχίας και διαπαιδαγώγησης του παιδιού. Οι υποβαθμισμένες μορφωτικές, κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες ενοχοποιούνται για την επιθετική συμπεριφορά, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι κακοποίηση δε μπορεί να εμφανιστεί και σε ανώτερα κοινωνικά στρώματα.

2. Παιδική εργασία.

Η παιδική εργασία με την έννοια της απασχόλησης που πρέπει να καταργηθεί διακρίνεται στις εξής κατηγορίες:

- Εργασία παιδιών ηλικίας κάτω από το ελάχιστο επιτρεπτό όριο.
- Εργασία επικίνδυνη για τη σωματική, ψυχική ή ηθική υγεία των παιδιών.
- Οι άνευ όρων χειρίστες μορφές παιδικής εργασίας.

Πάνω από 246 εκατομμύρια παιδιά στον κόσμο δεν πηγαίνουν σχολείο γιατί εργάζονται. Σύνηθες φαινόμενο είναι η εργασία ανήλικων παιδιών. Δυστυχώς το φαινόμενο αυτό παρουσιάζεται και στη χώρα μας. Τα παιδιά αδυνατούν να αναπτύξουν τις ικανότητες τους και να διευρύνουν τις γνώσεις τους, καθώς το μέλλον

τους διαγράφεται ζοφερό. Βασικά δικαιώματα, όπως το δικαίωμα στη μόρφωση, είναι άγνωστα για αυτά τα παιδιά. Πολλά είναι «αόρατα» κυριολεκτικά εφόσον έχουν τη μορφή σκλάβων. Τραγική συνέπεια είναι ότι πολλά παιδιά δεν φτάνουν καν στην εφηβεία. Σοβαρό θέμα αποτελούν και τα ψυχολογικά τραύματα που τους δημιουργούνται. Κύρια αιτία

της παιδικής εργασίας είναι η οικονομική κατάσταση των οικογενειών τους. Η παιδική εργασία δεν αποτελεί για αυτά περίοδο ανεμελιάς και ξέγνοιαστου παιχνιδιού αλλά εντάσσονται στο σκληρό κόσμο της εργασίας. Η Βιομηχανική επανάσταση και το πέρασμα από την ευρεία στην πυρηνική οικογένεια ευνόησε την ανάδυση μιας ξεχωριστής παιδικότητας. Το φαινόμενο της παιδικής εργασίας αποτέλεσε μείζον ζήτημα που απασχόλησε έντονα τη διεθνή κοινότητα μετά τον Α' Παγκόσμιο πόλεμο. Σύμφωνα με τη Unicef οι εργοδότες προσλαμβάνουν παιδιά, διότι μπορούν να τα εκμεταλλεύονται πιο εύκολα. Η παιδική εργασία μαστίζει κυρίως τις χώρες του τρίτου κόσμου, την Ευρώπη αλλά και τις ΗΠΑ. Και βέβαια μία από τις φοβερότερες

μορφές "παιδικής εργασίας" είναι η καταναγκαστική επιστράτευση των παιδιών, που αναγκάζονται να συμμετάσχουν σε πολεμικές συρράξεις. Η Ελλάδα αν και ανήκει στις αναπτυσσόμενες χώρες εφαρμόζει ελλιπή και ανεπαρκή μέτρα για την προστασία του παιδιού. Η συντριπτική πλειοψηφία των δικαιωμάτων των ανηλίκων εργαζομένων καταπατώνται καθότι δεν εφαρμόζεται η Ελληνική νομοθεσία που αφορά την απασχόληση των νέων. Σύμφωνα με έρευνες η συντριπτική πλειοψηφία των νέων εργάζεται στην αγροτική παραγωγή και ακολουθεί το εμπόριο, η βιομηχανία και η οικοδομή. Οι νέοι ως φτηνή εργατική δύναμη πραγματοποιούν τις πιο σκληρές και επίπονες εργασίες με αρνητικές συνέπειες τόσο στην σωματική τους διάπλαση όσο και στην ψυχική τους υγεία. Επιπλέον θα πρέπει να επισημάνουμε ότι πολλοί νέοι από τη μία εργάζονται εγκαταλείποντας το σχολείο, από την άλλη όμως ένας στους δύο ώριμους νέους αν και έχει ολοκληρώσει τις σπουδές του δεν εργάζεται. Οι αριθμοί δεν συμβαδίζουν πάντοτε όμως με την πραγματικότητα, καθώς υπάρχουν παιδιά που αυτοαπασχολούνται, εργαζόμενοι χωρίς βιβλιάριο εργασίας και εργαζόμενοι σε οικογενειακές επιχειρήσεις. Η ίδια έρευνα μας αποκαλύπτει ότι ενώ οι διαρροές στην υποχρεωτική εκπαίδευση έχουν μειωθεί στο 10%, το πρόβλημα παραμένει οξύ στους ορεινούς νομούς της χώρας μας. Οποσδήποτε η Ελληνική πολιτεία οφείλει – έστω και καθυστερημένα – να δώσει μια λύση στα προβλήματα που δημιουργούνται στους νέους πολίτες. Κλείνοντας, τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει πολλές προσπάθειες για την κατάργηση της παιδικής εργασίας. Όμως το γεγονός αυτό, έχει διχάσει την κοινή γνώμη. Απ' τη μία πλευρά, διατυπώνεται η άποψη ότι η μοναδική διέξοδος στο πρόβλημα είναι ένα άμεσο τέλος στην παιδική εργασία. Όμως από την άλλη πλευρά υποστηρίζεται ότι μια τέτοια οπτική αδυνατεί να κατανοήσει ότι οι ανήλικοι εργαζόμενοι αποτελούν τμήμα της οικονομικής και κοινωνικής πραγματικότητας. Για να ξεπεραστεί μια τέτοια δυσκολία, κρίνεται απαραίτητη η δωρεάν υποχρεωτική εκπαίδευση υψηλής ποιότητας για όλα τα παιδιά, η θεσμοθέτηση αυστηρότερου νομοθετικού πλαισίου, η καταγραφή όλων των γεννήσεων και τέλος οι στρατηγικές πρόληψης του φαινομένου.

3. Σχολικός εκφοβισμός.

Το φαινόμενο του σχολικού εκφοβισμού μελετήθηκε για πρώτη φορά το 1978 στη Νορβηγία και 9 χρόνια μετά, το 1987, σε πολλά επιστημονικά περιοδικά εμφανίζεται ο σχετικός όρος "bullying".

Ενώ σαν φαινόμενο επισημαίνεται και καταγράφεται τη δεκαετία του 1970, δεν θα πρέπει να θεωρηθεί ότι εμφανίζεται και τότε. Εξάλλου αποτελεί μια ακόμη έκφραση της βίαιης συμπεριφοράς η οποία υπάρχει με τη γέννηση του ανθρώπου.

Στο φαινόμενο του bullying εμπλέκονται πολλά μέρη

- Το παιδί που δέχεται βία
- Το παιδί ή ομάδα παιδιών που ασκεί βία
- Τα παιδιά θεατές

- Οι εκπαιδευτικοί
- Οι γονείς

Στην ουσία αναφέρεται στη βία μεταξύ παιδιών. Στην ιστορία του Όλιβερ Τουίστ - που διαδραματίζεται τον 19ο αιώνα - υπάρχουν πολλά στοιχεία βίας μεταξύ παιδιών τα οποία επιβιώνουν μέχρι σήμερα.

Σύμφωνα με τον Olweus (Σουηδός ψυχολόγος και καθηγητής της ψυχολογίας της προσωπικότητας)σχολική βία και σχολικός εκφοβισμός παρατηρείται όταν ένα παιδί «εκτίθεται, κατ' επανάληψη και σε διάρκεια χρόνου, σε αρνητικές πράξεις από ένα ή περισσότερα άτομα.»

Ο όρος «αρνητική πράξη» αναφέρεται στην πράξη εκείνη με την οποία «ένα άτομο προκαλεί εσκεμμένη βλάβη ή συναισθηματική δυσκολία σε άλλο άτομο, μέσω σωματικής επαφής, λεκτικώς ή με άλλους τρόπους.»

Μια σημαντική παράμετρος που τίθεται είναι η έννοια της επανάληψης. Το φαινόμενο του σχολικού εκφοβισμού δεν είναι ένα μεμονωμένο γεγονός. Δεν είναι ένας απλός τυχαίος καβγάς μεταξύ δυο παιδιών στη σχολική αυλή. Επίσης περιλαμβάνει ανισορροπία δύναμης ή εξουσίας μεταξύ του παιδιού που εκφοβίζει και του παιδιού που εκφοβίζεται

Το αποτέλεσμα αυτής της πράξης είναι η δεύτερη σημαντική παράμετρος. Οι πράξεις σχολικού εκφοβισμού έχουν αποτέλεσμα ή θα μπορούσαν να έχουν ως αποτέλεσμα σωματική βλάβη ή συναισθηματικές δυσκολίες (δυσκολίες συμπεριφοράς) πάνω στο παιδί.

Η τελευταία παράμετρος έχει να κάνει με τις μορφές του σχολικού εκφοβισμού ο οποίος μπορεί να είναι σωματικός, λεκτικός ή με οποιαδήποτε άλλη μορφή.

Γενικά το Bullying μπορεί να περιλαμβάνει:

- Άσκηση φυσικής βίας, χτυπήματα, τσιμπήματα, δαγκωνιές, σπρωξίματα.
- Εσκεμμένο ή συχνό αποκλεισμό μαθητών από κοινωνικές δραστηριότητες, κοινωνική απομόνωση ή αποκλεισμό.
- Σεξουαλική παρενόχληση.
- Χρησιμοποίηση υβριστικών ή περιπαικτικών εκφράσεων, πειράγματα, παρατσούκλια, κοροϊδία.
- Απειλές και εκβιασμό.
- Υβριστικές ή περιπαικτικές εκφράσεις για τη φυλή, την εθνικότητα, τη θρησκεία, την ταυτότητα αναπηρίας, τη σεξουαλική ταυτότητα του ύματος.
- Κλοπές ή και Ζημιές στα προσωπικά αντικείμενα του θύματος.
- Επιδιωκόμενη απομάκρυνση των φίλων.
- Διάδοση κακοηθών και ψευδών φημών.

4. Trafficking: ένα έγκλημα κατά της ανθρωπότητας.

Η σύγχρονη μορφή δουλείας που στηρίζεται στην παράνομη μετακίνηση ανθρώπων γυναικών, νεαρών κοριτσιών και μικρών παιδιών με σκοπό την εκμετάλλευση τους αποτελεί σήμερα την πιο κερδοφόρα παράνομη και εγκληματική επιχείρηση παγκοσμίως, μετά τη διακίνηση ναρκωτικών και το παράνομο εμπόριο όπλων.

Τα θύματα του, που υπολογίζονται ετησίως σε πάνω από 2,5 εκατομμύρια, εξαναγκάζονται να ζουν και να εργάζονται κάτω από άθλιες και απάνθρωπες συνθήκες, να υφίστανται κάθε είδους κακοποίηση και κυρίως σεξουαλική, να γίνονται δότες οργάνων παρά τη θέληση τους, γεγονός που συχνά τους στοιχίζει την ίδια τους τη ζωή ή, στη καλύτερη περίπτωση τα καθιστά δια βίου ανάπηρα.

Οι αιτίες της ύπαρξης και της ραγδαίας ανάπτυξης του trafficking είναι πολλές και ποικίλες: Από την μια μεριά οι δυνάμεις του κακού είναι ισχυρές κι έχουν απλώσει παντού τα πλοκάμια τους, ενώ από την άλλη, οι πόλεμοι, οι βίαιες συγκρούσεις, οι φυσικές καταστροφές, η παγκόσμια οικονομική κρίση, η ανεργία και γενικότερα τα δεινά που προκαλούν τη φτώχεια, την ορφάνια και τα κύματα μετανάστευσης, δημιουργούν εύκολα θύματα.

Αν σε όλα αυτά προστεθεί η έλλειψη αυστηρής νομοθεσίας για τους εμπόρους του trafficking, η ανεπάρκεια των μηχανισμών προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των μηχανισμών επαγρύπνησης και καταστολής του φαινομένου, γίνεται φανερό το γιατί σήμερα ανθεί το trafficking.

Αξίζει να σημειωθεί ότι σε ορισμένες χώρες το trafficking δεν θεωρείται καν έγκλημα, ενώ οι προβλεπόμενες ποινές για τους εμπόρους ανθρωπίνων όντων είναι πολύ μικρές, θεαματικά μικρότερες απ' εκείνες που επιβάλλονται στους εμπόρους ναρκωτικών.

Η κυριότερη όμως αιτία για τη διάπραξη αυτού του εγκλήματος κατά της ανθρωπότητας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, είναι η ύπαρξη πρόθυμης πελατείας: Αν δεν υπήρχαν άνθρωποι διατεθειμένοι να εκμεταλλευτούν με το χυδαιότερο και πιο απάνθρωπο τρόπο άλλους ανθρώπους, εκείνοι που εμπορεύονται ανθρώπινα όντα δεν θα είχαν κίνητρο για να στήνουν τις παγίδες τους.

Το trafficking υπάρχει γιατί υπάρχουν άνθρωποι που δεν σέβονται την ανθρώπινη ύπαρξη, που δεν διστάζουν να καταπατήσουν τα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα για δικό τους όφελος, οικονομικό ή άλλου είδους.

Όσον αφορά τη ραγδαία ανάπτυξη του trafficking ενέχεται κυρίως η ελλιπής μέχρι στιγμής διακρατική συνεργασία και συντονισμός ενεργειών για την καταστολή του, καθώς και η έλλειψη πολιτικών που αντιμάχονται την εμπορία των ανθρώπων.

Εύκολα λοιπόν μπορεί να αντιληφθεί κανείς ότι το trafficking είναι ένα έγκλημα που μόνο όλοι μαζί μπορούμε να αντιμετωπίσουμε. Κανένας πολιτισμένος και συνειδητοποιημένος άνθρωπος δεν μπορεί να μείνει αμέτοχος σ αυτόν τον αγώνα,

δεν μπορεί να ανεχθεί αυτή την απάνθρωπη εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.
Η αδιαφορία εδώ ισοδυναμεί με συνενοχή.

5. Παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

«Κανείς δεν επιτρέπεται να ζει υπό καθεστώς δουλείας, ολικής ή μερικής. Η δουλεία

και το δουλεμπόριο υπό οποιαδήποτε μορφή απαγορεύονται», Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Στη βόρεια Ουγκάντα, οι αντάρτες του «Lord's Resistance Army» έχουν απαγάγει 20.000 παιδιά τα τελευταία χρόνια και τα έχουν υποχρεώσει να υπηρετήσουν

ως στρατιώτες ή ως σεξουαλικοί σκλάβοι για το στρατό.

Στην Γουινέα-Μπισάου, παιδιά ακόμη και πέντε ετών μεταφέρονται παράνομα έξω από τη χώρα για να δουλέψουν στις φυτείες βαμβακιού στη βόρεια Σενεγάλη ή για να γίνουν επαίτες στην πρωτεύουσα. Στην Γκάνα, παιδιά 5-14 ετών παρασύρονται με ψεύτικες υποσχέσεις για την εκπαίδευση και το μέλλον τους, σε επικίνδυνες και χωρίς αμοιβή εργασίες στον τομέα της αλιείας.

Στην Ασία, η Ιαπωνία είναι η κύρια χώρα προορισμού για γυναίκες που μεταφέρονται παράνομα, ειδικά από τις Φιλιππίνες και την Ταϊλάνδη. Επίσης, η UNICEF εκτιμά ότι στις Φιλιππίνες εκδίδονται 60.000 παιδιά.

Το Υπουργείο Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών εκτιμά ότι 600.000 με 820.000 άντρες, γυναίκες και παιδιά διακινούνται παράνομα μέσω διεθνών συνόρων κάθε χρόνο, οι μισοί από τους οποίους είναι ανήλικοι και μεταξύ των οποίων ένας αριθμός ρεκόρ γυναικών και νεαρών κοριτσιών που εγκαταλείπουν το Ιράκ. Σε όλες σχεδόν τις χώρες, περιλαμβανομένων των ΗΠΑ, του Καναδά και του Ηνωμένου Βασιλείου, η απέλαση και η παρενόχληση είναι η συνήθης κυβερνητική τακτική χωρίς να προσφέρεται στα θύματα καμιά βοήθεια.

Στην Δομινικανή Δημοκρατία οι επιχειρήσεις ενός δικτύου παράνομης μετακίνησης (τράφικινγκ) οδήγησαν σε θάνατο από ασφυξία 25 Αϊτινούς εργάτες μετανάστες. Το 2007, δυο πολίτες και δυο αξιωματικοί του στρατού καταδικάστηκαν σε επεικεείς ποινές φυλάκισης για τη συμμετοχή τους σ' αυτές τις επιχειρήσεις.

Στη Σομαλία, το 2007, περισσότεροι από 1.400 εκτοπισμένοι Σομαλοί και Αιθίοπες υπήκοοι πέθαναν στη θάλασσα κατά τη διάρκεια επιχειρήσεων παράνομης μετακίνησης (τράφικινγκ).

ΟΧΙ ΣΤΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ

«Κανείς δεν επιτρέπεται να υποβάλλεται σε βασανιστήρια ή σε σκληρή, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή ποινή», Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Το 2008, οι αρχές των ΗΠΑ συνέχιζαν να κρατούν 270 φυλακισμένους στο Γκουαντάναμο Μπέι, στην Κούβα, χωρίς να τους έχουν απαγγελθεί κατηγορίες και χωρίς να έχουν δικαστεί και με εμφανείς αποδείξεις ότι υπέστησαν βασανισμούς. Ο πρώην πρόεδρος Τζορτζ Μπους εξουσιοδότησε τη CIA να συνεχίσει τις μυστικές φυλακίσεις και ανακρίσεις, παρ' ότι έτσι παραβιάζονται διεθνείς νόμοι.

Στο Νταρφούρ, η βία, οι φρικαλεότητες και οι απαγωγές οργιάζουν και η εξωτερική βοήθεια έχει αποκλειστεί. Ειδικά οι γυναίκες πέφτουν θύματα απεριόριστης βίας. Σε μια περίοδο εβδομάδων σημειώθηκαν περισσότεροι από 200 βιασμοί γύρω από ένα στρατόπεδο εκτοπισμού και οι αρχές δεν κατέβαλαν καμιά προσπάθεια να τιμωρήσουν τους βιαστές.

Στη Δημοκρατία του Κονγκό, διαπράττονται συνεχώς πράξεις βασανισμών και βίαιης μεταχείρισης από κυβερνητικές υπηρεσίες ασφαλείας και από ένοπλες ομάδες, περιλαμβανομένων ξυλοδαρμών, μαχαιρωμάτων και βιασμών των κρατούμενων. Οι κρατούμενοι κρατούνται σε απομόνωση, χωρίς καμιά δυνατότητα επικοινωνίας με οποιονδήποτε, και συχνά οι τοποθεσίες κράτησής τους είναι

μυστικές. Το 2007, η Δημοκρατική Φρουρά (προεδρική φρουρά) και η Ειδική Υπηρεσία (τμήμα της αστυνομίας) στην Κινσάσα φυλάκισαν και βασάνισαν αυθαίρετα μεγάλο αριθμό ατόμων τα οποία θεωρήθηκαν επικριτικά προς την κυβέρνηση.

6. Πρόσφυγες και Μετανάστες

Μετανάστης σε γενικές γραμμές είναι ένα άτομο που μετακινείται από έναν τόπο σε άλλο, είτε προσωρινά είτε μόνιμα, συνήθως για να βρει εργασία. «Παράτυπος μετανάστης» (irregular migrant) είναι κάποιος που δεν έχει νόμιμη άδεια εισόδου και παραμονής σε κάποια χώρα. Είναι πιθανό να έχει πέσει θύμα σωματεμπορίας και οι έμποροι να τον έχουν εφοδιάσει με πλαστά έγγραφα.

Η Διεθνής Αμνηστία δεν χρησιμοποιεί τον όρο «λαθρομετανάστης», πιστεύοντας ότι ο όρος «λαθραίος» δεν είναι δόκιμος για έναν άνθρωπο. Επιπλέον,

υποδηλώνει και εκφράζει την έννοια της εγκληματικότητας.

Πρόσφυγας είναι αυτός που δεν είχε άλλη επιλογή παρά να φύγει από την πατρίδα του. Ο όρος πρόσφυγας αναφέρεται σε άτομο το οποίο βρίσκεται εκτός της χώρας καταγωγής του και έχει «δικαιολογημένο φόβο δίωξης εξαιτίας της φυλής, της θρησκείας, της εθνικότητας, της συμμετοχής του σε συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα ή των πολιτικών του πεποιθήσεων» (ορισμός της Σύμβασης του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων) και γι' αυτό το λόγο δεν μπορεί ή δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα του.

3^η ομάδα

Βουϊδάσκηs Χαράλαμπος

Βουϊδάσκηs Θανάσης

Σημιαάκηs Εμμ.

Παρασύρηs Εμμ.

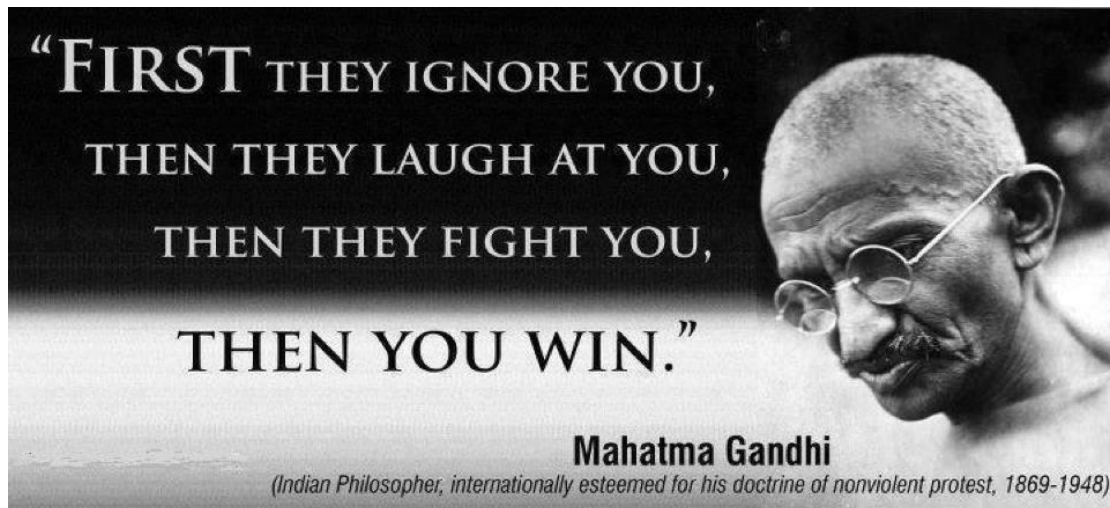
Παπαδάκηs Εμμ.

Άσπρηs Νίκος.

Υπέρμαχοι των ανθρώπινων δικαιωμάτων.

1. ΜΑΧΑΤΜΑ ΓΚΑΝΤΙ

Ο Μοχάντας Καραμτσάντ Γκάντι αναγνωρίζεται ευρέως ως ένας από τους μεγαλύτερους πολιτικούς και πνευματικούς ηγέτες του εικοστού αιώνα. Στην Ινδία τιμάται ως ο πατέρας του έθνους και υπήρξε πρωτοπόρος στην εφαρμογή της αρχής Σατιάγκρα – της αντίστασης στην τυραννία με τη μαζική μη βίαιη ανυπακοή των πολιτών.

Ενώ ηγείτο εθνικών εκστρατειών για την ανακούφιση των φτωχών, την διεύρυνση των δικαιωμάτων των γυναικών, την οικοδόμηση θρησκευτικής και εθνικής αρμονίας και την εξάλειψη του άδικου συστήματος των καστών, ο Γκάντι εφάρμοζε τις αρχές της μη βίαιης ανυπακοής των πολιτών παίζοντας κυρίαρχο ρόλο στην απελευθέρωση της Ινδίας από την ξένη κυριαρχία. Φυλακίστηκε συχνά για τη δράση του, πολλές φορές για χρόνια ολόκληρα, αλλά πέτυχε το σκοπό του το 1947, όταν η Ινδία κέρδισε την ανεξαρτησία της από τη Βρετανία.

Λόγω του πνευματικού και ηθικού του αναστήματος, αποκαλείται Μαχάτμα, που σημαίνει «μεγάλη ψυχή». Ηγέτες υπέρ των πολιτικών δικαιωμάτων – από τον Μάρτιν Λούθερ Κινγκ τον νεότερο μέχρι τον Νέλσον Μαντέλα – αναγνωρίζουν τον Γκάντι ως πηγή έμπνευσης των αγώνων τους για επίτευξη ίσων δικαιωμάτων για το λαό τους.

2. ΣΕΖΑΡ ΤΣΑΒΕΣ

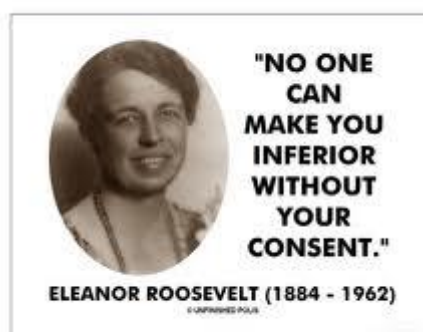
Μεξικανο – Αμερικανός εργάτης σε αγροκτήματα, εργατικός ηγέτης και ακτιβιστής υπέρ των πολιτικών δικαιωμάτων, ο Σέζαρ Τσάβεζ με τη δράση του επέφερε βελτίωση των συνθηκών για τους εργάτες στα αγροκτήματα.

Ο Τσάβεζ αποφάσισε να αφιερώσει τη ζωή του υπέρ της αναγνώρισης των δικαιωμάτων των εργατών στα αγροκτήματα, εμπνέοντάς τους και οργανώνοντάς τους στην Εθνική Ένωση Εργατών στα Αγροκτήματα, η οποία αργότερα έγινε η οργάνωση Ενωμένοι Εργάτες Αγροκτημάτων. Με πορείες, απεργίες και μποϊκοτάζ, ο Τσάβεζ υποχρέωσε τους εργοδότες να πληρώνουν επαρκείς μισθούς, να παρέχουν πρόσθετα οφέλη και είναι υπεύθυνος για τη θέσπιση της νομοθεσίας για την πρώτη Διακήρυξη Δικαιωμάτων των Εργατών Γης.

Για τη δέσμευσή του υπέρ της κοινωνικής δικαιοσύνης και για την δια βίου αφοσίωσή του στη βελτίωση της ζωής των συνανθρώπων του, ο Τσάβεζ τιμήθηκε μετά θάνατον με την ανώτερη τιμή για πολίτη, το Προεδρικό Μετάλλιο Ελευθερίας.

3. ΕΛΕΑΝΟΡ ΡΟΥΣΒΕΛΤ

Ως πρόεδρος και πλέον ισχυρό μέλος της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, η Ελέανορ Ρούζβελτ ήταν η κινητήρια δύναμη δημιουργίας, το 1948, του χάρτη ελευθεριών που αποτελεί την παντοτινή της κληρονομιά: της Οικουμενικής Διακήρυξης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Το 1933 η Ελέανορ ασχολούνταν ήδη ευρέως με θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και κοινωνικής δικαιοσύνης. Συνεχίζοντας το έργο της προς χάριν ολόκληρου του λαού, προήγαγε ίσα δικαιώματα για τις γυναίκες, τους Αφρο – Αμερικανούς και για τους εργαζόμενους την εποχή της μεγάλης οικονομικής ύφεσης, εμπνέοντας και τραβώντας την προσοχή στους σκοπούς τους. Μιλούσε με θάρρος και υποστήριξε δημόσια τη Μαριάν Άντερσον όταν, το 1939, απαγορεύθηκε στη μαύρη τραγουδίστρια να τραγουδήσει στο Κονστιτιούσον Χολ της Ουάσιγκτον εξαιτίας του χρώματός της. Η Ρούζβελτ φρόντισε ώστε η Άντερσον να τραγουδήσει στα σκαλιά του Λίνκολν

Μεμόριαλ αντ' αυτού, δημιουργώντας και διατηρώντας μια εικόνα έμπνευσης με το προσωπικό της θάρρος υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Το 1946, η Ρούζβελτ διορίστηκε στα Ηνωμένα Έθνη ως αντιπρόσωπος των Ηνωμένων Πολιτειών από τον πρόεδρο Χάρι Τρούμαν ο οποίος διαδέχθηκε τον Φράνκλιν Ντελάνο Ρούζβελτ στον Λευκό Οίκο μετά το θάνατό του, το 1945. Ως επικεφαλής της Επιτροπής για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα έπαιξε ζωτικό ρόλο στη δημιουργία της Οικουμενικής Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Η Ρούζβελτ, που ο πρόεδρος Τρούμαν αποκαλούσε «Πρώτη Κυρία του Κόσμου» για τα ανθρωπιστικά της επιτεύγματα, εργάστηκε μέχρι το τέλος της ζωής της για να κερδίσει την αποδοχή και την εφαρμογή των δικαιωμάτων που η ίδια περιέλαβε στη Διακήρυξη. Η κληρονομιά των λόγων και των έργων της κάνει αισθητή την παρουσία της στα συντάγματα πολυάριθμων χωρών και στη διεθνώς εξελισσόμενη διεθνή νομολογία που τώρα προστατεύει τα δικαιώματα των ανδρών και γυναικών σε όλο τον κόσμο.

«Να κάνετε αυτό που θεωρεί η καρδιά σας ότι είναι σωστό – γιατί θα υποστείτε κριτική έτσι κι αλλιώς. Θα σας αναθεματίσουν αν το κάνετε, θα σας αναθεματίσουν κι αν δεν το κάνετε». – Ελέανορ Ρούζβελτ.

4. ΝΕΛΣΟΝ ΜΑΝΤΕΛΑ

Ο Νέλσον Μαντέλα, ένα από τα πλέον αναγνωρίσιμα σύμβολα προάσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων της εποχής μας, είναι ένας άνθρωπος που η αφοσίωσή του στις ελευθερίες του λαού του ενέπνευσαν υπέρμαχους των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε όλο τον κόσμο. Το 1944, έγινε μέλος του Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου (ANC) και εργάστηκε ενεργά για την εξάλειψη των πολιτικών του apartheid του κυβερνώντος Εθνικού Κόμματος. Κατά τη διάρκεια της δίκης του για τις δραστηριότητές του, ο Μαντέλα διακήρυξε, «Πάλεψα ενάντια στην κυριαρχία των λευκών, πάλεψα και ενάντια στην κυριαρχία των μαύρων».

Ο Μαντέλα καταδικάστηκε σε ισόβια αλλά αυτό δεν τον εμπόδισε να γίνει σύμβολο της αντίστασης στο διογκούμενο κίνημα κατά του apartheid, αρνούμενος κατ' επανάληψη να συμβιβάσει τις πολιτικές του θέσεις για να επιτύχει την απελευθέρωσή του. Τελικά, αποφυλακίστηκε το Φεβρουάριο του 1990 και ενέτεινε τη μάχη του εναντίον της καταπίεσης για να επιτύχει τους στόχους που αυτός και άλλοι είχαν θέσει σχεδόν σαράντα χρόνια πριν.

Το Μάιο του 1994, ο Μαντέλα ορκίστηκε ως ο πρώτος μαύρος πρόεδρος της Νοτίου Αφρικής, ένα αξίωμα που κράτησε μέχρι το 1999. Προέδρευσε κατά την περίοδο που η χώρα άφησε πίσω της την διακυβέρνηση από μια μειονότητα και το *apartheid*, κερδίζοντας το διεθνή σεβασμό για την προάσπιση της εθνικής και διεθνούς συμφιλίωσης. Κατά την 90ή επέτειο των γενεθλίων του, το 2008, έγινε ένας παγκόσμιος εορτασμός προς τιμήν του και αναζωπυρώθηκαν οι στόχοι της ελευθερίας και της ισότητας.

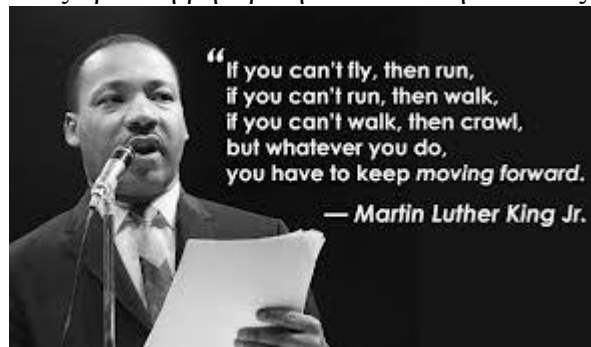
«Αν μιλάς σ' έναν άνθρωπο σε μια γλώσσα που καταλαβαίνει, μιλάς στο μυαλό του. Αν του μιλάς στη δική του γλώσσα, μιλάς στην καρδιά του». – Νέλσον Μαντέλα

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: ΑΠΑΡΤΧΑΙΝΤ= ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΦΥΛΕΤΙΚΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ

5. ΜΑΡΤΙΝ ΛΟΥΘΕΡ ΚΙΝΓΚ

Ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ Τζούνιορ ο νεότερος ήταν ένας από τους γνωστότερους υπέρμαχους της μη βίαιης κοινωνικής αλλαγής τον εικοστό αιώνα.

Η εξαιρετική ρητορική του δεινότητα καθώς και το προσωπικό του θάρρος τράβηξαν

για πρώτη φορά την προσοχή της χώρας το 1955 όταν ο ίδιος μαζί με άλλους ακτιβιστές πολιτικών δικαιωμάτων συνελήφθησαν στο Μοντγκόμερι της Αλαμπάμα, αφού ηγήθηκαν ενός μποϊκοτάζ εναντίον της εταιρείας συγκοινωνιών, η οποία απαιτούσε από τους έγχρωμους

επιβάτες της να δίνουν τις θέσεις τους στους λευκούς και οι ίδιοι να στέκονται όρθιοι ή να κάθονται στο πίσω μέρος των λεωφορείων. Κατά τη διάρκεια της επόμενης

δεκαετίας ο Κινγκ έγραφε και έδινε ομιλίες και οργάνωνε μη βίαιες διαμαρτυρίες και μαζικές διαδηλώσεις για να τραβήξει την προσοχή στις φυλετικές διακρίσεις και για να απαιτήσει τη θέσπιση νομοθεσίας πολιτικών δικαιωμάτων για την προστασία των δικαιωμάτων των Αφρο – Αμερικανών.

Το 1963 στο Μπίρμιγχαμ της Αλαμπάμα, ο Κινγκ ηγήθηκε μαζικών ειρηνικών διαδηλώσεων, τις οποίες η λευκή αστυνομία αντιμετώπισε δια της βίας.

Οι μαζικές διαμαρτυρίες που ακολούθησαν σε πολλές κοινότητες κορυφώθηκαν με μια πορεία προς την Ουάσιγκτον που αριθμούσε περισσότερα από 250.000 άτομα, όπου ο Κινγκ έδωσε τον περίφημο λόγο του «Έχω ένα όνειρο» που περιγράφει τον κόσμο που οραματίστηκε στον οποίο δε θα υπάρχουν φυλετικές διακρίσεις.

Το κίνημα που ενέπνευσε ο Κινγκ ήταν τόσο δυνατό, ώστε το 1964 το Κογκρέσο θέσπισε το Νόμο περί Πολιτικών Δικαιωμάτων, την ίδια χρονιά που ο Κινγκ τιμήθηκε με το Βραβείο Νόμπελ για την Ειρήνη. Ο Κινγκ αποτελεί πρότυπο του κινήματος πολιτικών δικαιωμάτων και μετά θάνατον του απονεμήθηκε το Προεδρικό Μετάλλιο Ελευθερίας. Η ζωή και το έργο του συμβολίζουν την αναζήτηση της ισότητας και την κατάργηση των διακρίσεων, τα οποία αποτελούν την ουσία του Αμερικανικού – αλλά και του παγκόσμιου – ονείρου.

6. ΟΣΚΑΡ ΑΡΙΑΣ ΣΑΝΤΣΕΖ

Ο Όσκαρ Αρίας Σάντσεζ κέρδισε το σεβασμό ηγετών και ανθρωπιστών φέρνοντας την ειρήνη στην Κεντρική Αμερική. Γεννήθηκε το 1941 και σπούδασε στις Ηνωμένες Πολιτείες και πήρε δίπλωμα Νομικής στην Κόστα Ρίκα. Ο Αρίας Σάντσεζ εκλέχθηκε πρόεδρος της Κόστα Ρίκα το 1986 και αμέσως έκανε γνωστό στον κόσμο ότι πρόθεσή του ήταν να αποκαταστήσει την ειρήνη στην Κεντρική Αμερική, αποσυνδέοντας την περιοχή από τον Ψυχρό Πόλεμο μεταξύ Ηνωμένων Πολιτειών και Σοβιετικής Ένωσης.

Τελικά έγινε δεκτό το σχέδιο ειρήνης του, το οποίο προέβλεπε ότι η κάθε χώρα καλείται να μειώσει το μέγεθος των ενόπλων δυνάμεών της, να εξασφαλίσει την ελευθερία του τύπου και να κάνει ελεύθερες και ανοιχτές εκλογές. Το σχέδιο αποδείχθηκε επιτυχές και με τις υπογραφές των συμμετεχόντων, οι διαμάχες στην περιοχή έλαβαν τέλος.

Το 1987, ο Αρίας Σάντσεζ τιμήθηκε με το Νόμπελ Ειρήνης για το έργο του, και χρησιμοποίησε το χρηματικό ποσό του βραβείου για να ιδρύσει το Ίδρυμα Αρίας για την Ειρήνη και την Πρόοδο του Ανθρώπου. Κατά τη διάρκεια της προεδρίας του, συχνά τριγύριζε ανάμεσα στον κόσμο, χωρίς ακολουθία και τυμπανοκρουσίες για να ακούσει τα προβλήματα του λαού του. Μετά το τέλος της πρώτης του θητείας

εξακολούθησε να είναι ο «άνθρωπος του λαού», προάγοντας την ασφάλεια των ανθρώπων και την ανάπτυξη σε πολλά μέτωπα. Το 2006, εκλέχθηκε και πάλι πρόεδρος της Κόστα Ρίκα και σήμερα συνεχίζει να μάχεται υπέρ της ειρήνης και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

7. MOXAMENT ΓΙΟΥΝΟΥΣ

Οικονομολόγος και βραβευμένος με Νόμπελ Ειρήνης, ο Μοχάμεντ Γιούνους έγινε παγκοσμίως γνωστός για το επαναστατικό του σύστημα της μικρο-πίστωσης –της διευρυμένης παροχής μικρών δανείων σε επιχειρηματίες που είναι πολύ φτωχοί και δεν πληρούν τα κριτήρια δανειοδότησης των παραδοσιακών τραπεζών– που βοήθησε εκατομμύρια ανθρώπους να ξεφύγουν από τη φτώχεια.

Κίνητρο στη ζωή του ήταν το όραμά του για ένα κόσμο χωρίς φτώχεια. Ξεκίνησε το 1976, όταν είδε χωρικούς που έπλεκαν καλάθια να ζουν σε απόλυτη ένδεια παρ' όλη την επιδεξιότητά τους. Από δικά του

χρήματα, ο Γιούνους δάνεισε χρήματα σε μια ομάδα γυναικών οι οποίες ξεπλήρωσαν τη χρηματοδότηση και, για πρώτη φορά, έβγαλαν ένα μικρό κέρδος. Ο Γιούνους συνειδητοποίησε ότι μέσω μικρών δανείων και οικονομικών υπηρεσιών, θα μπορούσε να βοηθήσει τους φτωχούς να ξεφύγουν από την ένδεια.

Το 1983 ίδρυσε την Τράπεζα Γκράμιν (Τράπεζα του Χωριού), βασισμένος στην πίστη του ότι η πίστωση είναι θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα. Σε 25 χρόνια η τράπεζα έγινε η ναυαρχίδα ενός δικτύου 100 παρόμοιων ιδρυμάτων σε όλη τη χώρα, που επέτρεψαν σε εκατομμύρια ανθρώπους να ξεφύγουν από τη φτώχεια, μέσω της οικονομικής δυνατότητας που τους δόθηκε ατομικά.

Ο καθηγητής Γιούνους είναι μέλος του διοικητικού συμβουλίου του Ιδρύματος Ηνωμένων Εθνών και του έχουν απονεμηθεί πολυάριθμα διεθνή βραβεία για τα ανθρωπιστικά του έργα.

ΠΗΓΗ: <http://gr.youthforhumanrights.org/voices-for-human-rig>

Παραβιάσεις ανθρωπών δικαιωμάτων.

Οι υπέρμαχοι των ανθρωπών δικαιωμάτων συμφωνούν ότι χρόνια μετά την έκδοσή της η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπών Δικαιωμάτων παραμένει ακόμα περισσότερο όνειρο παρά πραγματικότητα. Παραβιάσεις σημειώνονται σε κάθε μέρος του κόσμου. Ειδικά οι γυναίκες και τα παιδιά περιθωριοποιούνται με διάφορους τρόπους, ο τύπος δεν είναι ελεύθερος σε πολλές χώρες και επιβάλλεται σιωπή στους διαφωνούντες, πολύ συχνά μόνιμα. Για παράδειγμα, η Παγκόσμια Έκθεση της Διεθνούς Αμνηστίας του 2009 και άλλες πηγές δείχνουν ότι συμβαίνουν τα εξής

1. Παραβίαση στο δικαίωμα της ζωής

Το 2007 εκτιμάται ότι 6.500 άτομα πέθαναν κατά τη διάρκεια ένοπλων συγκρούσεων στο Αφγανιστάν. Το 2007 στη Βραζιλία, σύμφωνα με την επίσημη δήλωση, η αστυνομία σκότωσε τουλάχιστον 1.260 άτομα. Στην Ουγκάντα, 1.500 άνθρωποι χάνουν τη ζωή τους κάθε εβδομάδα σε στρατόπεδα εκτοπισμένων

2. Δουλεία

Στη βόρεια Ουγκάντα, οι αντάρτες του «Lord's Resistance Army» έχουν απαγάγει 20.000 παιδιά τα τελευταία χρόνια και τα έχουν υποχρεώσει να υπηρετήσουν ως στρατιώτες ή ως σεξουαλικοί σκλάβοι για το στρατό. Στην Γουινέα-Μπισάου, παιδιά ακόμη και πέντε ετών μεταφέρονται παράνομα έξω από τη χώρα για να δουλέψουν στις φυτείες βαμβακιού στη βόρεια Σενεγάλη ή για να γίνουν επαίτες στην πρωτεύουσα. Στην Γκάνα, παιδιά 5-14 ετών παρασύρονται με ψεύτικες υποσχέσεις για την εκπαίδευση και το μέλλον τους, σε επικίνδυνες και χωρίς αμοιβή εργασίες στον τομέα της αλιείας. Τέλος το Υπουργείο Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών εκτιμά ότι 600.000 με 820.000 άντρες, γυναίκες και παιδιά διακινούνται παράνομα μέσω διεθνών συνόρων κάθε χρόνο, οι μισοί από τους οποίους είναι ανήλικοι και μεταξύ των οποίων ένας αριθμός ρεκόρ γυναικών και νεαρών κοριτσιών που εγκαταλείπουν το Ιράκ

3. Παραβιάσεις στο δικαίωμα έκφρασης

Στο Σουδάν, δεκάδες υπέρμαχοι των ανθρωπών δικαιωμάτων συνελήφθηκαν και βασανίστηκαν από την υπηρεσία εθνικής ασφαλείας και τις δυνάμεις της. Στην Αιθιοπία, δύο διακεκριμένοι υπερασπιστές των ανθρωπών δικαιωμάτων δικάστηκαν βάσει ψευδών κατηγοριών και καταδικάστηκαν σε σχεδόν τρία χρόνια φυλάκισης. Η Ρωσία, καταπιέζει τους αντιφρονούντες, ασκεί πίεση ή κλείνει ανεξάρτητα μέσα ενημέρωσης και παρενοχλεί μη κυβερνητικές οργανώσεις. Ειρηνικές διαδηλώσεις διαλύονται βίαια, δικηγόροι, υπερασπιστές των ανθρωπών δικαιωμάτων και δημοσιογράφοι απειλούνται και δέχονται επιθέσεις. Από το 2000, παραμένουν ανεξιχνίαστες οι δολοφονίες δεκαεπτά δημοσιογράφων, οι οποίοι ασκούσαν κριτική στις κυβερνητικές πολιτικές και δράσεις.

Παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων υπήρχαν πιο πολύ στο παρελθόν καθώς έχουν γίνει τεράστια εγκλήματα

A) Από τα σημαντικότερα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας διαπράχθηκαν κατά την διάρκεια των παγκοσμίων πολέμων και κυρίως από τους ναζιστές γερμανούς. Συγκεκριμένα τα στρατόπεδα συγκέντρωσης ήταν τα πιο γνωστά και βίαια μέσα βασανισμού της ναζιστικής Γερμανίας. Πιο γνωστό από όλα αυτά τα στρατόπεδα ήταν το στρατόπεδο συγκέντρωσης Άουσβιτς (γερμ. Konzentrationslager Auschwitz-Birkenau). Τα ερείπια του στρατοπέδου βρίσκονται περίπου 60 χμ. δυτικά της Κρακοβίας, κοντά στην κωμόπολη Όσβιετσιμ (γερμ. Auschwitz). Από το 1979 ανήκει στα Μνημεία Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς της UNESCO. Συνολικά εκτοπίστηκαν στο Άουσβιτς περισσότεροι από 1,3 εκατομμύρια άνθρωποι, από τους οποίους τουλάχιστον 1,1 εκατομμύρια εξοντώθηκαν. Περίπου 900.000 πέθαναν μετά την επιλογή που έγινε άμεσα κατά την άφιξή τους. Άλλοι 200.000 άνθρωποι πέθαναν από ασθένειες, υποσιτισμό, βαρύτατη κακοποίηση, συνέπειες ιατρικών πειραμάτων ή δολοφονήθηκαν. Οι συνηθέστεροι τρόποι εκτέλεσης ήταν: Δηλητηρίαση με το αέριο Κυκλώνας Β σε ειδικούς θαλάμους (θάλαμοι αερίων), πυρά πυροβόλου όπλου, θανατηφόρα ένεση, απαγχονισμός, θάνατος από ασιτία. Επίσης και στην Κίνα παρόλο που το Σύνταγμα του 1982 διασφαλίζει την ελευθερία του λόγου, η κινεζική κυβέρνηση χρησιμοποιεί τη ρήτρα της υπονόμευσης της κρατικής δύναμης για να φυλακίσει όσους ασκούν κριτική στο καθεστώς. Επίσης παρατηρείται σημαντική κρατική εμπλοκή στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, καθώς οι περισσότεροι μεγάλοι οργανισμοί ενημέρωσης ελέγχονται απευθείας από την κυβέρνηση.

4η ομάδα:

Μακρυπόδη Γεωργία

Πασπαράκη Ελεονώρα

Ρεράκη Μαριάννα

Τσαχάκη Μαρια

Αποστολάκης Γιάννης

Γιανναδάκης Μιχάλης

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ.

Πολλοί οργανισμοί σε όλο τον κόσμο έχουν αφιερώσει τις προσπάθειές τους στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στον τερματισμό των παραβιάσεών τους. Μεγάλοι οργανισμοί υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων διατηρούν σελίδες στο διαδίκτυο όπου αποδεικνύουν παραβιάσεις και ζητούν διορθωτικές ενέργειες τόσο σε επίπεδο κυβερνήσεων όσο και σε επίπεδο απλού πολίτη. Η υποστήριξη από τους πολίτες και η καταδίκη των παραβιάσεων είναι σημαντική για την επιτυχία τους, καθώς οι οργανισμοί για τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι περισσότερο αποτελεσματικοί όταν στο αίτημά τους για αποκατάσταση συνηγορεί και μεγάλο πλήθος πολιτών. Ακολουθούν μερικά παραδείγματα τέτοιων οργανισμών.

ΜΚΟ (ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ)

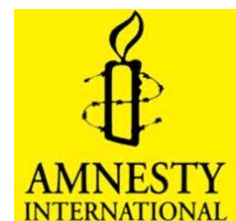
Σε όλο τον κόσμο, υπέρμαχοι των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι ως επί το πλείστον απλοί πολίτες και όχι κυβερνητικοί αξιωματούχοι. Συγκεκριμένα, οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί έχουν παίξει κυρίαρχο ρόλο στην εστίαση της διεθνούς κοινότητας σε θέματα που άπτονται των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Οι ΜΚΟ παρακολουθούν τις ενέργειες των κυβερνήσεων και τους πιέζουν να ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

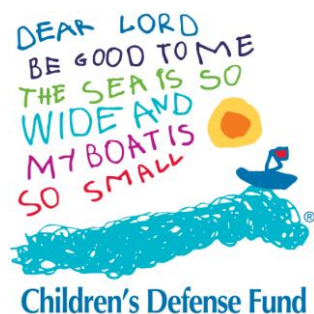
Μερικές από αυτές τις ομάδες είναι κατά αλφαβητική σειρά παρακάτω με περιγραφές βασισμένες στις πληροφορίες της ιστοσελίδα τους:

Διεθνής Αμνηστία:

Η Διεθνής Αμνηστία είναι ένα παγκόσμιο κίνημα ανθρώπων που μάχονται υπέρ των διεθνώς αναγνωρισμένων ανθρωπίνων δικαιωμάτων για όλους. Έχει περισσότερα από 2,2 εκατομμύρια μέλη και υποστηρικτές σε περισσότερες από 150 χώρες οι οποίοι διεξάγουν έρευνες και δραστηριοποιούνται για να εμποδίσουν και

να σταματήσουν τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και να απαιτήσουν δικαιοσύνη γι' αυτούς που τα δικαιώματά τους παραβιάστηκαν.

Το Ταμείο Υπεράσπισης Παιδιών (CDF): είναι ένας οργανισμός προάσπισης των παιδιών που εργάζεται για να διασφαλίσει ότι όλα τα παιδιά θα έχουν εξίσου δυνατότητα στο παιχνίδι. Το CDF προασπίζει πολιτικές και προγράμματα που βγάζουν τα παιδιά από τη φτώχεια, τα προστατεύουν από την κακομεταχείριση και την παραμέληση και διασφαλίζουν το δικαίωμά τους για ίση φροντίδα και μόρφωση.

Κέντρο Δράσης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα:

Το Κέντρο Δράσης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα είναι ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός με έδρα την Washington, DC, και επικεφαλής τον Jack Healey, παγκοσμίου φήμης υπερασπιστή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και πρωτοπόρο. Το Κέντρο λειτουργεί σε θέματα της Οικουμενικής Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και χρησιμοποιεί τις τέχνες και τις τεχνολογίες για να καινοτομήσει, να δημιουργήσει και να αναπτύξει νέες στρατηγικές για να σταματήσει τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Μπορεί επίσης να υποστηρίζει ομάδες ανθρωπίνων δικαιωμάτων που αναπτύσσονται σε όλο τον κόσμο.

Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Το Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι αφοσιωμένο στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε όλο τον κόσμο. Ερευνά και αποκαλύπτει παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καταλογίζει ευθύνες σ' αυτούς που διαπράττουν παραβιάσεις και καλεί κυβερνήσεις και ανθρώπους με ισχύ να θέσουν τέλος στις παραβιάσεις και να σεβαστούν το διεθνή νόμο για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Ανθρώπινα Δικαιώματα Χωρίς Σύνορα (HRWF)

Το HRWF επικεντρώνεται στην παρακολούθηση, στην έρευνα και στην ανάλυση όσον αφορά το πεδίο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθώς και στην προώθηση της δημοκρατίας και της νομιμότητας σε εθνικό και διεθνές επίπεδο

Εθνική Ένωση για την Πρόοδο των Εγχρώμων Ατόμων (NAACP):

Η αποστολή του NAACP είναι να διασφαλίζει την πολιτική, εκπαιδευτική, κοινωνική και οικονομική ποιότητα των δικαιωμάτων όλων των ανθρώπων και να εξαλείψει το φυλετικό μίσος και τις διακρίσεις

Κέντρο Simon Wiesenthal:

Το Κέντρο Simon Wiesenthal είναι ένας διεθνής εβραϊκός οργανισμός για τα ανθρώπινα δικαιώματα που είναι αφιερωμένος στη διόρθωση του κόσμου βήμα προς βήμα. Το Κέντρο δημιουργεί αλλαγές αντιμετωπίζοντας τον αντισημιτισμό, το μίσος και την τρομοκρατία και προωθώντας τα ανθρώπινα δικαιώματα και την αξιοπρέπεια, υπερασπίζοντας το Ισραήλ και την ασφάλεια των Εβραίων σε όλο τον κόσμο και διδάσκοντας τα μαθήματα σχετικά με το Ολοκαύτωμα, στις μελλοντικές γενιές.

ΤΟ «ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ», είναι ένας εθελοντικός οργανισμός, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Στηρίζεται στο συναίσθημα, αλλά δε μένει σ' αυτό και στα λόγια. Έχει κάνει πράξη την αντιμετώπιση των καθημερινών προβλημάτων των παιδιών.

Κύριο μέλημά του είναι να προασπίσει τα δικαιώματα των παιδιών όχι μόνο στη θεωρία αλλά στην πράξη, καθημερινά, 24 ώρες την ημέρα, 365 ημέρες το χρόνο. Να εξασφαλίσει τα απαραίτητα για τη σωματική, ψυχική και πνευματική ισορροπία τους.

Βασίζεται στις υπηρεσίες του κράτους (Αστυνομία, Εισαγγελίες, Νοσοκομεία κ.α.), όπου υπάρχουν άνθρωποι ευαισθητοποιημένοι που συμβάλλουν στην προσπάθειά του να αντιμετωπίσει τα προβλήματα των παιδιών.

Ως εθελοντικός οργανισμός, στηρίζει τους θεσμούς, ώστε να γίνουν αποδοτικότεροι σε θέματα παιδιών.

